

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Jarząbek

Protokolant: st. sekr. sąd. Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01 grudnia 2022 r. w Warszawie

sprawy z powództwa M. L.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o przywrócenie do pracy na poprzednie warunki, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 8 września 2021r. sygn. VI P 176/20

1. oddała apelację,
2. zasądza od powoda M. L. na rzecz pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 1.350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Sędzia Małgorzata Jarząbek

Sygn. akt VII Pa 82/21

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 września 2021 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VI P 176/20 z powództwa M. L. przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. o przywrócenie do pracy na poprzednie warunki, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy:

1. oddalił powództwo,
2. zasądził od powoda M. L. na rzecz pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 2.897 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu I instancji stanowiły następujące ustalenia i rozważania:

Powód zatrudniony był u pozwanego na podstawie umowy o pracę od dnia 1 lutego 2004 r., w ostatnim okresie na stanowisku Eksperta ds. (...) i (...), w jednostce organizacyjnej Środowisko Pracy, w Wydziale (...) i (...). Wcześniej powód pracował na stanowiskach kierowniczych. Jego wynagrodzenie miesięczne w ostatnim okresie wynosiło 12.954,43 zł brutto.

Powód był pracownikiem z długim stażem pracy i bogatym doświadczeniem, Pracował w Zespole (...) ((...)), przez długi czas jego bezpośrednim przełożonym był dyrektor (...) Ł. G. (1).

W 2017 r. podjęto decyzję o wymianie systemu kontroli dostępu S. na nowy. Rozstrzygnięto przetarg na wybór nowego systemu, wybrano system N.. Wdrożono projekt wymiany systemu dostępu pod nazwą P.. Wdrożono go w kilku województwach, wymieniono system S. na N..

W 2018 r. projekt kontynuowano pod nazwą K.. Na tym etapie zakładano pełną rezygnację z kart S. i zastąpienie ich kartami N.. Projekt K. był bardzo kosztownym przedsięwzięciem. Do działań związanych z projektem upoważnieni zostali: ówczesny dyrektor (...) Ł. G. (1), ówcześni kierownicy (...) - powód i J. S. oraz ekspert ds. planowania (...) J. N..

W momencie, kiedy startowali z projektem, mieli informację, że nie będzie potrzeby wymiany głowic - czyli proces odbędzie się bez ingerencji w systemy. Od momentu, kiedy w połowie 2018 r. okazało się, że nie jest to możliwe szukano innych rozwiązań. Ustalono wówczas, że do realizacji projektu niezbędne jest użycie modułu szyfrującego N.. Powód, Ł. G. (1) i J. N. brali udział w negocjacjach z N. cen jednostkowych modułów W.. Na telekonferencji w dniu 17 grudnia 2018 r. podjęto decyzję o zakupie około 1.000 sztuk głowic. Powód był jedną z osób akceptujących wysyłkę przez N. 1.000 sztuk modułów W. od firmy (...) Spółka z o.o. Głowice nie trafiły do pozwanego, bo fizycznie zostały one u dostawcy, protokół odbioru poświadczał fizyczne odebranie głowic, mimo ich braku. Nie zawarto żadnej umowy, nie spisano zasad, które regulowałyby czynność: przekazania do (...) Spółka z o.o. modułów szyfrujących N..

Pod koniec 2018 r. Ł. G. (1) wyraził zgodę na dostarczenie do (...) Spółka z o.o. kilkunastu modułów testowych celem ich scalenia za pomocą zalania żywicą. Powód razem z ówczesnym przełożonym był zaangażowany w czynności dotyczące procesu wytworzenia serii próbnej czytników M. D. i koordynacji działań między (...) Spółka z o.o. Powód prowadził projekt operacyjnie mimo braku formalnego umocowania. Głównym zarządzającym był Ł. G. (1), ale realizacyjnie odpowiadał powód. Powód uczestniczył we wszystkich działaniach związanych z integracją nowych kar, koordynował realizację projektu, był osobą do kontaktu z firmami zaangażowanymi w projekt.

Przekazanie przez firmę (...) modułów szyfrujących do (...) Spółka z o.o. nastąpiło w styczniu 2019 r. Firmy prowadziły rozmowy na temat możliwości i sposobu konfiguracji urządzeń. W dniu 1 lutego 2019 r. N. poinformowała o wysłaniu pozostałej partii do (...) Spółka z o.o. Pojawiła się informacja o planach zalania partii testowej modułów szyfrujących. Powód jako członek Zespołu koordynującego projekt odpowiadał za przyjmowanie i negocjowanie ofert składanych przez (...) w 2019 r. na wymianę czytników (...) na M. D. oraz montaż depozytorów skrytkowych z czytnikami M. D.. Powód kontaktował się z (...) Spółka z o.o. i wszystko uzgadniał. Pod koniec 2018 roku i na początku roku 2019 dyrektor nakazał działom zakupów renegotjowanie umowy z (...). Pojawiła się kwestia wzrostu cen za wykonanie usługi przez (...), D. Zakupów negocjował nowe ceny. Toczyła się korespondencja mailowa w kwestiach finansowych. Zaproponowano firmie (...) rezygnację z zapisów dotyczących gwarancji dobrego wykonania. W dniu 6 marca 2019 r. powód otrzymał informację, że moduły testowe są właśnie zalewane żywicą. W dniu 13 marca firma (...) zgłosiła gotowość przystąpienia do instalacji testowej.

Po zmianach organizacyjnych Zespół (...) ((...)), gdzie pracował powód, został przeniesiony w strukturze organizacyjnej do (...). W końcu marca 2019 r. nastąpiła zmiana na stanowiskach dyrektorskich. Odszedł dotychczasowy dyrektor (...) Ł. G. (1). Po jego odejściu pracownicy tego Zespołu podlegali już bezpośrednio Dyrektorowi (...) A. W. (1).

Na początku kwietnia 2019 r. powołano projekt S7, mający na celu przygotowanie O. (...) i Operacji (...) do reorganizacji. Kierownikiem projektu został J. G. (1). W wyniku rekomendacji tego projektu, powołana została nowa struktura organizacyjna. Kierownikiem (...) został J. G. (1). Powód otrzymał stanowisko Eksperta. Warunki zatrudnienia na tym stanowisku strony określiły w porozumieniu z dnia 27 sierpnia 2019 r. Powód zobowiązany został do bezpośredniego raportowania Dyrektorowi o każdym wydatku, wdrożeniu w działalność operacyjną (...), wszelkich sprawach dotyczących Zespołu, realizowanych projektach i zadaniach. Dyrektor W. zorganizował

dotatkowo spotkanie z pracownikami (...), gdzie poinformował o zmianach i wyraził oczekiwanie lojalności, zaangażowania w wyjaśnieniu spraw, którymi się zajmowali dotychczas i zajmują obecnie.

Nie mając na tym etapie wiedzy o zalaniu modułów żywic J. G. (1) kontynuował projekt w trzecim kwartale 2019 r., zmierzając do zakupu głowic.

W tym samym czasie do dyrektora A. W. (1) zaczęły napływać informacje o nieprawidłowościach w składanych zamówieniach. Wszczęto postępowanie wyjaśniające. Nieprawidłowości miały dotyczyć m. in. kierowania zamówienia konserwacji systemów do (...) Spółka z o.o., zamówień do (...) Spółka z o.o. i faktury bez protokołów odbioru za usługi zlecone w końcu 2018 r. i w pierwszym kwartale 2019 r. Kontrola dotyczyła zakupu głowic w końcówce 2018r. bez niezbędnej dokumentacji. Raport w tym zakresie wykazał nieprawidłowości takie jak: trudności z ewentualnym odstąpieniem od złożonych zamówień, zamówienia z naruszeniem wewnętrznych procedur bez uzasadnienia biznesowego. Zalecono wynegocjowanie porozumienia z (...) Spółka z o.o. Przystąpiono do negocjowania, które miało polegać na odbiorze zleconych w grudniu 2018 r. funkcjonalności nowych aplikacji i odzyskaniu bezumownie powierzonych modułów szyfrujących (...) mających stanowić podzespoły w głowicach produkowanych przez (...) Spółka z o.o..

We wrześniu 2019 r. powód opiniował gwarancje do modułów. Podczas finalizacji zawarcia umowy z (...) Spółka z o.o. na zakup głowic Zespół (...) poinformował J. G. (1), a ten dyrektora W., że firma (...) Spółka z o. o. nie udzieli gwarancji na dostarczane podzespoły. (...) Spółka z o. o. wskazała, że nie może udzielić gwarancji na zalane podzespoły, które nie są jego własnością, bowiem formalnym właścicielem urządzeń była (...) Sp. z o.o. Firma (...) w wyniku zalania modułów żywicą nie uznawała gwarancji na sprzedane do O. podzespoły. Informacja była szokiem dla kierownictwa pozwanej spółki. Koszty z tym związane opiewały na około 1 milion złotych dodatkowych funduszy. Zapytano powoda czemu nie poinformował o problemach, nie padła żadna konkretna odpowiedź. Dyrektor wstrzymał realizację projektu i zwrócił się do Audytu Wewnętrznego o kontrolę wewnętrzną zamówień realizowanych w (...).

Dalej już pracowano nad zakończeniem tych zamówień. Finalizacja miała nastąpić w kwietniu 2020 r. W trakcie negocjacji porozumienia pojawiła się kwestia zwrotu głowic. J. G. (1) został poinformowany przez (...) Spółka z o.o., że nie ma tych głowic, bo zostały zalane żywicą. Dalej, że część głowic została już wyprodukowana i zainstalowano je w obiektach pozwanej. Kierownik G. i Dyrektor W. nie mieli wiedzy o takiej sytuacji. Firma ta wyjaśniła, że zrealizowała czynności w oparciu o ustne uzgodnienia z pracownikami (...). (...) Spółka z o.o. byli zaskoczeni, że dyrektor nie ma wiedzy, wskazali że pracownicy (...) wiedzieli o wszystkim. Zażądali zapłaty za usługę.

Zespół kontrolny dokonał analizy i opisu wdrażania samego projektu K. i etapów jego realizacji. Wskazano, że w projekcie K. nie ujawniono kosztów związanych z wymianą głowic w systemach (...) Spółka z o. o., które w liczbie około 1000 sztuk były wykorzystywane przez (...) i, które nie współpracowały z (...). Mimo to wykazano korzyści z rezygnacji z kart S.. Podano, że ówczesny Dyrektor Ł. G. (2) i podlegli mu pracownicy podjęli rozmowy ze spółką (...) na temat wyprodukowania głowic wykorzystujących moduły szyfrujące N.. Zwrócono uwagę, że w niejasnych okolicznościach podjęto decyzję o zakupie z budżetu projektu K. modułów szyfrujących N. przez O. i przekazaniu ich do przetworzenia do (...) Spółka z o.o. Pracownik (...) potwierdził nieprawdę w protokole odbioru, że zakupione urządzenia zostały odebrane przez O., mimo że do pozwanej nie trafiły. Zwrócono uwagę, na brak dokumentów, które regulowałyby zasady przekazania do (...) Spółka z o. o. modułów szyfrujących N., które stanowiły majątek pozwanej spółki. Opisano, że najprawdopodobniej już w drugim kwartale 2019 r. pracownicy (...) w tym powód - uzyskali wiedzę o zalaniu modułów żywicą, czyniąc je bezpowrotnie urządzeniami (...) Spółka z o.o. oraz o odmowie udzielenia gwarancji przez (...) Spółka z o.o.

Raport audytu wykazał, że powód miał wiedzę na temat nieprawidłowości. (...) takiej nie miał J. G. (1) i Dyrektor W..

Audytorzy w raporcie rekomendowali rozważenie zastosowania konsekwencji służbowych w stosunku do pracowników (...) z tytułu naruszenia wewnętrznych procedur (...), nie poinformowania Dyrektora (...) o swoich poprzednich i bieżących zaangażowaniach w czynności związane z dostawą i wymianą głowic wytworzonych przez (...) Spółka z o.o. w oparciu o moduły W. firmy (...) oraz narażenie (...) w wyniku podejmowanych działań lub ich braku

na potencjalne straty finansowe. Powodowi z powodu współuczestnictwa w akceptacji bezumownej wysyłki przez N. 100 sztuk modułów W., zakupionych przez pozwaną, do firmy (...) Spółka z o.o. w oparciu o decyzje, które zapadły podczas telekonferencji przedstawicieli pozwanego, N. i (...) Spółka z o.o. w dniu 17 grudnia 2018 r. (zaakceptowane przez powoda, Ł. G. i J. Niemczeni) i nie poinformowanie o tym Dyrektora (...) po przejściu (...) do jego struktury. Przyjmowania i negocjowania ofert składanych przez (...) Spółka z o.o. na wymianę czytników (...) na M./DESFire oraz montaż depozytorów skrytkowych z czytnikami M., w sytuacji niezabezpieczonych na ten cel środków w budżecie, a nawet bez sprawdzenia czy takie środki są możliwe do zabezpieczenia w budżecie (...) na 2019 r., nie powiadomienia Dyrektora W. o kluczowych informacjach dotyczących wymiany czytników i dyspozytorów w oparciu o moduły W. N..

Raport z audytu nie był przekazywany pracownikom, otrzymywał je zlecający Zarząd Spółki. Z pełnym raportem z audytu zapoznali się między 1 a 5 czerwca 2020 r.

Wniosek o zwolnienie powoda złożył J. G. (1), a zaakceptował dyrektor A. W. (2). W podejmowaniu decyzji o zwolnieniu powoda uczestniczyła również J. L., na mocy udzielonego jej pełnomocnictwa. Jako podstawę zakończenia współpracy z powodem przyjęto raport z Audytu Wewnętrznego, bowiem ustalenia tej jednostki były wiążące dla Dyrektora jednostki i dla Kadr. Dyrektor W. utracił do powoda zaufanie i nie chciał z nim dłużej pracować.

W dniu 5 czerwca 2020 r. powód otrzymał od pozwanego wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia. Powodowi zarzucono naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych na zajmowanym stanowisku Eksperta ds. (...), (...) i (...), polegające na braku dbałości o dobro pracodawcy. W uzasadnieniu pracodawca wskazał, że powód będąc pracownikiem od początku operacyjnie zaangażowanym w realizację projektu (...), w tym we wszystkie fazy procesu integracji nowych kart (identyfikatorów) ze wszystkimi czytnikami działającymi w innych systemach Kart Dostępu, nie dopełnił należytej staranności, aby właściwie zabezpieczyć interes pracodawcy. Dalej pracodawca podał na czym polegały niepożądane działania powoda:

- współuczestniczenie w akceptacji przekazania zakupionych przez (...) 1000 szt. modułów W. firmy (...) do (...) (wartość 305.000 zł) bez ustalenia jakichkolwiek warunków/umowy czy gwarancji;

- przyjmowanie i negocjowanie w 2019 r. ofert (...) na wymianę czytników (...) na M./DESFire oraz montaż depozytorów skrytkowych z czytnikami M., w sytuacji niezabezpieczonych na ten cel środków w budżecie, a nawet bez sprawdzenia czy takie środki są możliwe do zabezpieczenia;

- brak reakcji na otrzymane informacje o docelowym zalaniu żywicą modułu W. oraz związany z tym brak możliwości wymiany oprogramowania procesora, naprawy usterek, czy awarii otrzymane 5 lutego 2019 r., 6 marca 2019 r., powód będąc zobowiązany do bezpośredniego raportowania do Dyrektora (...) nie poinformował przełożonego o swoim zaangażowaniu w czynności związane z dostawą i wymianą głowic wytworzonych przez (...) w oparciu o moduły W. dostarczone przez firmę (...), a przede wszystkim o występujących problemach. Pozwany zawarł pouczenie o miejscu, sposobie i terminie wniesienia odwołania o wypowiedzenia umowy.

Powód zaprzeczył stawianym mu zarzutom. Wskazywał, że nie posiadał takich informacji, nie przyjmował argumentacji Dyrektora W.. Zaprzeczył, by uczestniczył w przekazywaniu modułu. Powód odmówił przyjęcia odczytanego dokumentu.

W dniu 16 czerwca 2020 r. powód wystąpił do pracodawcy o wycofanie oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę i umożliwienie złożenia wyjaśnień.

Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w tym przede wszystkim na podstawie dokumentu w postaci pełna wersja audytu oraz na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych powoda, na podstawie zeznań świadków: J. L., A. W. (2), J. G. (1), Ł. G. (1), S. S., M. K. oraz na podstawie zeznań powoda.

Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom świadków przesłuchanych w sprawie, bowiem były one spójne, logiczne i wzajemnie zbieżne. Świadkowie J. L., A. W. (2) i J. G. (2) zeznali na temat przyczyn kontroli, przebiegu realizacji projektu, okoliczności w jakich kierownictwo dowiadywało się o nieprawidłowościach, o przyczynach i okolicznościach rozwiązania z powodem umowy o pracę. Podkreślali oni rolę powoda w projekcie, dostęp do informacji, jego wiedzę na temat kluczowych dla projektu etapów realizacji i nieprawidłowościach. Także zeznania świadka Ł. G. (1) - dyrektora - z którym powód pracował w pierwszym okresie realizacji projektu, jako kierownik, potwierdziły że powód jako pracownik (...) i członek zespołu na bieżąco miał dostęp do projektu, uczestniczył w spotkaniach, znał faktyczny przebieg współpracy z (...) Spółka z o.o. Powód koordynował realizację projekt, był osobą do kontaktu z firmami zaangażowanymi w projekt. Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne zeznania świadka S. S. w zakresie w jakim były zgodne z poczynionymi w sprawie ustaleniami faktycznymi oraz zeznania świadka M. K. który potwierdził braki w dokumentacji oraz udział powoda i innych członków zespołu w kluczowych elementach procesu zamawiania i kontaktu z obiema firmami. Zeznał, że mieli świadomość w jakiej technologii docelowo miały być wykorzystane moduły, że mają to być elementy zalane żywicą i kiedy taką wiedzę pozyskali. Podkreślił, że powód uczestniczył w ustaleniach i je ostatecznie akceptował. Zeznaniom powoda Sąd Rejonowy dał wiarę w zakresie w jakim korespondowały z ustalonym stanem faktycznym i były zgodne z zeznaniami świadków, poza jego zeznaniami w których wskazał, że nie był za nic odpowiedzialny.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za niezasadne. W pierwszej kolejności Sąd omówił treść art. 30 k.p. z odwołaniem się do poglądów judykatury, wskazując, że rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem to zwykły sposób rozwiązania takiej umowy, przy czym pracodawca chcąc rozwiązać umowę o pracę musi dodatkowo zachować warunki formalne w tym przepisie określone.

Sąd Rejonowy zważył, że dokument, na jakim pozwany oparł decyzję o zakończeniu współpracy z powodem - raport końcowy z audytu - w sposób jednoznaczny ujawnia zarówno sam przebieg realizacji projektu K., osoby odpowiedzialne za koordynowanie projektu i kontakty z firmami zewnętrznymi, ale i nieprawidłowości ujawnione w toku postępowania wyjaśniającego. Dysponując takimi wnioskami audytu, w sytuacji w jakiej znalazł się dyrektor A. W. (2), kiedy etap po etapie ujawniały się kolejne zaniedbania ze strony i powoda i pozostałych członków zespołu, uzasadniało to jego decyzję o wypowiedzeniu powodowi umowy o pracę, utratę zaufania i brak możliwości dalszej współpracy. Powód był ekspertem, znał zagrożenia projektu K.. Nie sygnalizował na bieżąco i nie informował o nieprawidłowościach, jakie napotykała realizacja projektu. Naruszył tym samym obowiązek dbałości o dobro zakładu pracy i obowiązek sumiennego działania. W świetle zeznań świadków nie ulega wątpliwości, że po zmianie struktury organizacyjnej, został on zobowiązany do bezpośredniego raportowania dyrektorowi A. W. (1). Przez blisko rok przełożony powoda nie miał pełnej wiedzy i świadomości ile nieprawidłowości w realizacji projektu miało miejsce - w tym najpoważniejsze ujawnione: zakup głowic bez dokumentacji (umów) z fikcyjnymi protokołami ich odbioru (grudzień 2018), brak gwarancji ze strony (...) Spółka z o.o. na podzespoły modułów (wrzesień 2019) oraz kwestia braku możliwości zwrotu głowic, bowiem zalane zostały one żywicą (kwiecień 2020).

W świetle ustalonego w sprawie stanu faktycznego, raportu z audytu, zeznań świadków, dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych powoda nie ulega wątpliwości, że powód od samego początku zaangażowany był w realizację projektu K., był członkiem zespołu ludzi odpowiedzialnych za projekt. Powód jako pracownik (...) na bieżąco miał dostęp do projektu, uczestniczył w spotkaniach, znał faktyczny przebieg współpracy z (...) Spółka z o.o. i z N.. W projekcie, powód ze strony pozwanego nadzorował systemy Kontroli Dostępu (KD) i system A.; monitorujący urządzenia (...) Spółka z o.o., pełnił w tym rolę wiodącą. Powód musiał mieć wiedzę o całym przebiegu rozmów z (...) Spółka z o.o., o problemach jakie pojawiały się po drodze, o czynnościach jakie były podejmowane i o rozmowach jakie były z tą firmą prowadzone. Miał doskonałą wiedzę o tym co się dzieje, był pracownikiem doświadczonego, z długoletnim stażem pracy. W poprzednim okresie powód był kierownikiem działu i w jego zakresie był nadzór nad tego typu projektami. Nie było tak, jak twierdził powód, że dostawał tylko maile, czy pisma do wiadomości i za nic nie odpowiadał. Powód miał wiedzę o zalaniu modułów żywicą i ich przetworzeniu w sposób uniemożliwiający ich odzyskanie, czy wykorzystanie dla innych klientów. Zespół przekazał testowe moduły do zalania, toczyły się rozmowy, towar pozostawał w rękach (...) Spółka z o.o. To co się wydarzyło było przejawem braku nadzoru nad realizacją

projektu, braku odpowiedzialności nad tym co się dalej stanie z modułami. Skoro ujawniło się zagrożenie budżetowe, skoro posiadano wiedzę, że zalano już moduły testowe żywicą i przystąpiono do ich instalacji, że modułów pozostałych nie mają na stanie - to na całym zespole, w tym na powodzie ciążył obowiązek dbałości o interesy spółki zwłaszcza że w projekt powód zaangażowany był od samego początku. Powód wykazał się brakiem dbałości o interesy spółki, nie podejmując żadnych kroków mających na celu dalsze monitorowanie działań (...) Spółka z o.o. i nie informując dyrektora i bezpośredniego przełożonego, o problemach jakie się pojawiały i pojawiają. Powód miał wiedzę, czytał maile i wiedział co się dzieje. Cały Zespół był odpowiedzialny za projekt, każdy w nim za swoją działkę, koordynowanie pewnych obszarów. W ocenie Sądu Rejonowego w takiej sytuacji niedopuszczalne jest, by odpowiedzialność ponosił tylko dyrektor. Faktycznie powód nie był osobą uprawnioną do zaciągania zobowiązań, czy podpisywania umów, natomiast brał udział czynny w projekcie, koordynował działania. Stawiane powodowi zarzuty są prawdziwe. Powód współuczestniczył w akceptacji przekazania zakupionych przez (...) 1000 szt modułów W. z firmy (...) do (...) bez ustalenia warunków/umowy czy gwarancji, brał też udział w telekonferencji na której wyrażono zgodę na zakup modułów i sposób ich zakupu. Powód już w lutym i marcu 2019 r. miał informacje o zalaniu żywicą testowych modułów, o dalszych czynnościach jakie miały być podejmowane i nie informował o nich przełożonych, nie zachował też wzmoczonej czujności i nadzoru otrzymując takie informacje. Prawdą jest, że powód przyjmował negocjował w 2019r. oferty (...) na wymianę czytników (...) na M./DESFin oraz montaż depozytorów skrytkowych z czytnikami M., w sytuacji niezabezpieczonych na ten cel środków w budżecie. Powód podnosił, że nie on odpowiadał za budżet, jednakże w ocenie Sądu Rejonowego winien on mieć rozeznanie jako koordynator projektu o jakich pieniądzech strony mogą rozmawiać, negocjując umowy, czy ustalając kwestie techniczne. Powód nie informował pozwanego o jakichkolwiek nieprawidłowościach mimo, że to on kontaktował się z (...) Spółka z o.o. i wszystko uzgadniał.

Powołując się na art. 45 § 1 k.p. Sąd Rejonowy oddalił powództwo uznając, że wypowiedzenie umowy było zgodne z prawem i uzasadnione.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz na podstawie § 9 ust 1 pkt 1 (180 zł od roszczenia o przywrócenie do pracy) i 2 w zw. z § 2 pkt 5 (75% od 3600 zł - 2700 zł) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804) doliczając opłatę skarbową od pełnomocnictwa (wyrok wraz z uzasadnieniem, k. 169, k. 167-180 a.s.).

Apelację od powyższego wyroku złożył w dniu 15 października 2021 r. powód M. L., zaskarżając rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w całości i zarzucając mu:

Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. i art. 232 k.p.c., poprzez przekroczenie granic swobody w ocenie dowodów, co doprowadziło do wadliwego ustalenia stanu faktycznego w zakresie ustaleń, że:

1) do działań związanych z projektem upoważnieni zostali: ówczesny dyrektor (...) Ł. G. (1), kierownicy (...) - powód i J. S. oraz ekspert ds. planowania bezpieczeństwa - J. N. podczas gdy brak stosownych dowodów na tę okoliczność,

2) na telekonferencji w dniu 17 grudnia 2018 r. podjęto decyzję o zakupie około 1000 sztuk głowic, podczas gdy ustalenie to jest sprzeczne z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, z którego wynika, że zakup 1000 szt. modułów został dokonany w październiku i listopadzie 2018 r., potwierdzony dwoma zamówieniami złożonymi przez dyrektora Ł. G. (1),

3) powód był jedną z osób akceptujących wysyłkę przez N. 1000 sztuk modułów W. do firmy (...) Spółka z o.o., podczas gdy ustalenie to nie znajduje odzwierciedlenia w treści materiału dowodowego, w szczególności brak dowodów na fakt akceptacji wysyłki bezpośrednio przez powoda,

4) powód prowadził projekt operacyjnie - mimo braku formalnego umocowania, ale realizacyjnie odpowiadał i uczestniczył we wszystkich działaniach związanych z integracją nowych kart, koordynował realizację projektu, był osobą do kontaktu z firmami zaangażowanymi w projekt, podczas gdy z zeznań świadka Ł. G. (1) nie wynikają powyższe

stwierdzenia, a raport z audytu jest dokumentem wtórnym, zawierającym oceny i opinie przedstawicieli pozwanej na temat faktycznego przebiegu zdarzeń,

5) powód jako członek zespołu koordynującego projekt odpowiadał za przyjmowanie i negocjowanie ofert składanych przez (...) w 2019 r. na wymianę czytników (...) na M. D. oraz montaż depozytorów skrytkowych z czytnikami M. D., kontaktował się z (...) Spółka z o.o. i wszystko uzgadniał, podczas gdy w materiale dowodowym brak dowodów na tą okoliczność - nie istniał żaden zespół koordynujący projekt, powód nile odpowiadał za przyjmowanie i negocjowanie ofert,

6) nie mając wiedzy o zalaniu modułów żywicą J. G. (1) kontynuował projekt w trzecim kwartale 2019 r., zmierzając do zakupu głowic, albowiem ustalenie to zakłada, że w trzecim kwartale 2019 r. głowice zostały zalane, podczas gdy fakt i data zalania głowic pozostały nieudowodnione,

7) w niejasnych okolicznościach podjęto decyzję o zakupie z budżetu projektu K. modułów szyfrujących N. przez O. i przekazaniu ich do przetworzenia do (...) Spółka z o.o., podczas gdy brak podstaw do formułowania ocen o rzekomych „niejasnych okolicznościach, skoro formalne zamówienie złożył dyrektor Ł. G. (1) - przełożony Powoda, a ówczesny przełożony dyr. G. - A. W. (2) musiał taki zakup zaakceptować.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przywrócenie powoda do pracy na poprzednie warunki pracy i płacy, zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy w kwocie 12.954,43 zł oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

W uzasadnieniu apelacji skarżący przytoczył szczegółową argumentację i wyjaśnienia w zakresie każdego z podniesionych zarzutów oraz powoływał okoliczności (apelacja, k. 186-196 a.s.).

W odpowiedzi na apelację z 29 listopada 2021 r. pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o oddalenie apelacji w całości oraz o zasądzenie na powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, wskazując, że podniesione przez Skarżącego zarzuty nie zasługują na uwzględnienie, a zaskarżony wyrok Sądu I instancji w całości odpowiada prawu (odpowiedź na apelację, k. 204-2017 a.s.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja była niezasadna.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy dokonał analizy materiału dowodowego, poczynił ustalenia w zakresie stanu faktycznego oraz zastosował przepisy, skutkiem czego zaskarżony wyrok zawiera trafne i odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Co do zasady Sąd Okręgowy podziela dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne i argumentację prawną przedstawioną w motywach zaskarżonego wyroku, przyjmując ustalenia i oceny tego Sądu za własne w myśl art. 387 § 2¹ pkt 1 i 2 k.p.c.

Argumentacja skarżącego skupiła się przede wszystkim na zakwestionowaniu ustaleń Sądu Rejonowego mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, tj. dotyczących uznania za prawdziwe przyczyn wypowiedzenia umowy o pracę z powodem wskazanych w oświadczeniu z dnia 5 czerwca 2020 r. Strona powodowa podniosła szereg zarzutów zmierzających do wzruszenia wiarygodności materiału dowodowego, na którym oparł się Sąd I instancji w szczególności jeżeli chodzi o dokument w postaci pełnej wersji audytu oraz zeznań niektórych świadków. W ocenie skarżącego Sąd opierając ustalenia faktyczne na ww. dokumencie przekroczył granice swobodnej oceny dowodów. W tym też kontekście skarżący podniósł w apelacji szereg zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. i art. 232 k.p.c. Po rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy stwierdził jednak, iż żaden z

podniesionych przez powoda zarzutów i argumentów nie mógł skutecznie poddać w wątpliwość przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy postępowania dowodowego, dokonanych w jego wyniku ustaleń.

Sąd Okręgowy wziął pod rozwagę podniesione przez skarżącego zarzuty dokonania oceny materiału dowodowego w sposób nieprawidłowy z perspektywy zasady swobodnej oceny dowodów określonej w art. 233 § 1 k.p.c., a więc w sposób przekraczający granice swobodnej oceny dowodów. Zasada swobodnej oceny dowodów w myśl art. 233 § 1 k.p.c. polega na rozumowaniu w oparciu o wymogi wyznaczone przepisami prawa procesowego, doświadczeniem życiowym oraz regułami logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Swobodna ocena dowodów nie może być równoznaczna z ich dowolną oceną, tj. taką, która nie znajduje oparcia w materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy lub jest nielogiczna albo też sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego. Dokonując analizy materiału dowodowego sąd powinien prowadzić taki tok rozumowania, na skutek którego dojdzie do sformułowania logicznie poprawnych wniosków składających się w jedną spójną całość, zgodną z doświadczeniem życiowym. Podniesienie skutecznego zarzutu naruszenia przez sąd swobodnej oceny dowodów wymaga więc udowodnienia, że powyższa okoliczność nie zachodzi, konieczne jest więc wskazanie nieprawidłowości procesu myślowego przeprowadzonego przez sąd do których doszło przy przyjęciu kryteriów oceny dowodów lub stosowania kryteriów oceny podczas analizy dowodów. Nieprawidłowości powinny mieć charakter obiektywny, to jest niezależny od indywidualnych doświadczeń życiowych i poglądów stron (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r., II UKN 685/98; z dnia 5 sierpnia 1999 r., II UKN 76/99; z dnia 19 czerwca 2001 r., UKN 423/00).

W orzecznictwie wskazuje się również, że dla postawienia skutecznego zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie wystarcza wskazanie, że zgromadzone dowody pozwalają na wyciągnięcie odmiennych wniosków co do okoliczności faktycznych danej sprawy, czy poprzestanie na stwierdzeniu wadliwości podstawy faktycznej ustalonej przez Sąd I instancji, lecz konieczne jest wskazanie konkretnych uchybień, których Sąd ten dopuścił się w toku wnioskowania i oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w świetle dyrektyw swobodnej oceny dowodów. Nie jest również wystarczające przedstawienie przez skarżącego własnej wersji wydarzeń, choćby była równie prawdopodobna jak ta przyjęta przez Sąd, a tym bardziej nie może odnieść żadnego skutku proste zanegowanie ustalonych w sprawie faktów jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to dokonana ocena nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego można było wysnuć wnioski odmienne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2001 r., IV CKN 970/00; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00; także: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 5 grudnia 2017 r., V ACa 948/17; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 grudnia 2017 r., I ACa 658/17).

Odnosząc powyższe rozważania do zarzutów podniesionych w apelacji Sąd Okręgowy nie dopatrył się nieprawidłowości w dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleniach faktycznych mogących mieć istotne znaczenie z perspektywy zasadności skarżonego orzeczenia. Wprawdzie skarżący szczegółowo wskazał, jakie okoliczności stanu faktycznego zostały, w jego ocenie, błędnie ustalone oraz zaprezentował argumenty przemawiające za taką właśnie oceną, niemniej jednak zarzuty te w znacznej mierze opierały się na przedstawieniu przez stronę powodową własnej interpretacji poszczególnych dowodów zebranych w sprawie przy jednoczesnym pominięciu innej części materiału dowodowego uznanego przez Sąd Rejonowy za wiarygodny i stanowiły wyraz subiektywnej oceny zdarzeń. Argumenty skarżącego mniej koncentrowały się na podważeniu sposobu rozumowania Sądu I instancji (wykazaniu sprzeczności, braku logiki, związków między treścią dowodu a ustalonym faktem), jakim Sąd ten kierował się przy ocenie dowodów oraz wywodzeniu z nich faktów. Wskazać przy tym należy, że strona powodowa nie kwestionowała oceny wiarygodności poszczególnych dowodów, w tym zwłaszcza zeznań świadków, co do zasady zarzucając jednak błędną ocenę materiału dowodowego i skupiając się natomiast na odmiennej interpretacji faktów, jakie z dowodów tych miały wynikać.

W kontekście powyższego Sąd Okręgowy przede wszystkim nie podzielił zarzutu błędnego ustalenia, że przyczyny wypowiedzenia były prawdziwe. W ramach tego zarzutu powód podkreślał, że nie był osobą decyzyjną i

odpowiedzialną za realizację projektu (...), ponieważ taką osobą był dyrektor Ł. G. (1), który złożył zamówienia na zakup modułów, podejmował decyzje w zakresie zalewania żywicą modułów i przekazania ich kontrahentom, powinien był podpisać umowę i ustalić warunki gwarancji. Zdaniem skarżącego Sąd I instancji bezpodstawnie przyjął, że powód prowadził projekt operacyjnie. Podniósł, że pracodawca obciążył go odpowiedzialnością za realizację projektu (...), bez żadnego dokumentu stanowiącego umocowanie go do reprezentowania spółki w tym zakresie. Zdaniem powoda nie ma dowodów, które mogłyby wskazywać faktyczny zakres jego odpowiedzialności, która z kolei stanowiła podstawę przyczyn rozwiązania z nim umowy o pracę. Powód podnosił, że był on tylko podwładnym, wykonywał wszelkie obowiązki sprawozdawcze według zasad określonych przez przełożonych. Pracował pod kierownictwem dyrektora Ł. G. (1), a następnie A. W. (1), którzy nie określali trybów raportowania. Nowy dyrektor A. W. (2) nie poinformował powoda o jakichkolwiek innych oczekiwaniach, więc powód nadal przekazywał informacje na tych samych zasadach co poprzednio, a więc na roboczo w korespondencji e-mail, w trakcie rozmów bezpośrednich, spotkań, narad i zebrań.

W odniesieniu do wymienionych okoliczności wskazać należy, iż w materiale dowodowym znajduje się pełna wersja audytu, na której oparł się Sąd I instancji, jest to niewątpliwie dokument prywatny, jednak z uwagi na fakt, że to co z niego wynikało zostało potwierdzone wiarygodnymi zeznaniami świadków potwierdza słuszność oparcia się na nim jako dokumencie wiarygodnym. Powód jednocześnie nie wskazywał, aby zeznania świadków były sprzeczne z tym co z tego dokumentu wynika. Wiarygodność tego dokumentu nie została zatem skutecznie podważona. Wszystkie zarzuty skarżącego sprowadzały się do tego, że pracodawca niesłusznie obciążył go odpowiedzialnością za nieprawidłowości powstałe przy realizacji projektu (...), ponieważ w jego ocenie osobą odpowiedzialną był dyrektor Ł. G. (1), a później dyrektor A. W. (2).

W tym miejscu wymaga podkreślenia, że powodowi w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę nie zarzucono, tak jak twierdzi powód, odpowiedzialności za nieprawidłowości w realizowanym projekcie (...). Główną przyczyną rozwiązania z powodem umowy o pracę był zarzut związany z tym, że powód będąc pracownikiem od początku operacyjnie zaangażowanym w realizację projektu (...), w tym we wszystkie fazy procesu integracji nowych kart (identyfikatorów) ze wszystkimi czynnikami działającymi w innych systemach Kart Dostępu, nie dopełnił należytej staranności, aby właściwie zabezpieczyć interes pracodawcy.

Zdaniem Sądu materiał dowodowy bezsprzecznie potwierdził prawdziwość, rzeczywistość, jak i zasadność podanej w treści wypowiedzenia przyczyny.

Zgodnie art. 100 § 1 k.p. pracownik obowiązany jest wykonywać pracę sumiennie i starannie oraz stosować się do poleceń przełożonych które dotyczą pracy, jeżeli nie są one sprzeczne z przepisami prawa lub umową o pracę. W § 2 pkt 4 kp dodatkowo wskazano, że pracownik powinien dbać o dobro zakładu pracy, chronić jego mienie oraz zachować w tajemnicy informacje których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę.

Wskazać należy, iż pracownik zawierając umowę o pracę zobowiązuje się dobrowolnie do świadczenia pracy określonego rodzaju pod kierownictwem pracodawcy. Pracodawca jest zatem uprawniony do wyznaczania wymaganych standardów pracowniczej staranności i sumienności oraz wydawania wiążących dla pracownika poleceń, które konkretyzują obowiązki pracownika w zakresie przydziału zadań, sposobu, miejsca i terminu wykonania przydzielonych zadań.

Obowiązek dbałości o dobro zakładu pracy oznacza nakaz dbałości o dobro zakładu pracy w znaczeniu przedmiotowym - potwierdzeniem tego jest wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2006 r. (II PK 160/05), w którym wyraźnie stwierdza się, że „dbałość pracownika o dobro zakładu pracy” to dbałość o zakład pracy rozumiany przedmiotowo jako jednostka organizacyjna będąca miejscem pracy, stanowiąca wspólną wartość, „dobro” nie tylko pracodawcy, ale również zatrudnionych pracowników). Powyższe powinno być rozpatrywane w aspekcie szerszej powinności, dbałości o dobro pracodawcy (dbałości o jego interesy majątkowe i niemajątkowe), na którą składają się również obowiązek dbałości o mienie pracodawcy, w oparciu o które funkcjonuje zakład pracy oraz obowiązek dochowania tajemnicy pracodawcy. Możliwe jest też zapatrywanie, zgodnie z którym obowiązek dbałości o dobro zakładu

pracy jest równoznaczny z obowiązkiem dbałości o dobro pracodawcy i w związku z tym pozostałe wymienione w komentowanym przepisie obowiązki mają jedynie dopełniające znaczenie, wyrażając pewne szczegółowe aspekty tego obowiązku głównego.

Nie wchodząc w szczegółowe rozważania dotyczące tego ważkiego z punktu widzenia teoretycznego zagadnienia, które obfituje w różne wątki, wydaje się, że z praktycznego punktu widzenia, na podstawie łącznej analizy treści art. 100 § 2 pkt 4 k.p., można stwierdzić, że pracownik powinien powstrzymać się od działań, które są wymierzone w pracodawcę (być względem niego lojalny), powinien podejmować działania, wykraczające poza obowiązek wykonywania pracy określonego rodzaju, jeśli jest to uzasadnione szczególnymi potrzebami pracodawcy oraz powinien chronić mienie pracodawcy oraz dbać o jego niemajątkowe interesy.

W orzecznictwie sądowym można znaleźć wiele przykładów ilustrujących taki sposób pojmowania omawianego obowiązku. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2011r. (II PK 204/10), podkreślono, że powinności określone w art. 100 § 2 pkt 4 kp są ustanowieniem „szczególnej zasady lojalności pracownika względem pracodawcy”.

W ocenie Sądu Okręgowego za niezasadne należało uznać zarzuty dotyczące oceny dowodów w zakresie uznania za prawdziwe i zasadne przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę z powodem. Argumentując powyższe zarzuty skarżący skupił się na podkreśleniu, że powyższe kwestie nie wchodziły w zakres jego obowiązków. Zdaniem Sądu II instancji argument ten nie był zasadny w świetle poglądów judykatury wcześniej przytoczonych. Wszystkie uchybienia zarzucane powodowi sprowadzały się bowiem do utraty zaufania przez pracodawcę z uwagi na nie dopełnienie przez powoda należytej staranności, aby właściwie zabezpieczyć interes pracodawcy. Powód jako kierownik wydziału zarządzania bezpieczeństwem obiektów i urządzeń, a następnie jako ekspert ds. rozwoju bezpieczeństwa obiektów i urządzeń, pełnił wiodącą rolę w zakresie wprowadzenia (...), był jednym z prowadzących negocjacje z N. w sprawie cen jednostkowych modułów W., które zakupiono w ilości około 1.000 sztuk głowic. Ponadto powód był zaangażowany w czynności dotyczące procesu wytworzenia serii próbnej czytników M. D.. Orientował się więc w każdym etapie, który dotyczył wprowadzenia (...).

Powyższe znajduje odzwierciedlenie między innymi w zakresie obowiązków powierzonych powodowi w porozumieniach w sprawie czasowej zmiany warunków umowy o pracę z dnia 14 czerwca 2017 r., 2 lipca 2019 r. oraz z dnia 27 sierpnia 2019 r. Powód w trakcie pełnienia obowiązków kierownika wydziału zarządzania bezpieczeństwem obiektów i urządzeń od 14 czerwca 2017 r. był odpowiedzialny m.in. za analizowanie przedsięwzięć w zakresie funkcjonowania systemów zabezpieczenia technicznego i fizycznego obiektów, planowanie napraw i rozwoju systemów zabezpieczenia technicznego w oparciu o przyznane środki budżetowe, zaciąganie zobowiązań finansowych w oparciu o udzielone pełnomocnictwo zakupowe, kreowanie zmian standardów w zakresie ochrony technicznej i fizycznej, inicjowanie projektów optymalizacyjnych na tle długoterminowych planów biznesowych spółki. Wówczas przełożonym powodowi był Ł. G. (1). W okresie od 2 lipca 2019r. pracodawca powierzył powodowi m.in.: prowadzenie szczegółowych zbiorczych analiz funkcjonowania modeli bezpieczeństwa przyjętych w O. Polska, monitorowanie prawidłowej realizacji przedsięwzięć z zakresu ochrony osób i mienia w tym procesów inwestycyjnych, istotnych projektów własnych oraz realizowanych przez inne jednostki organizacyjne, koordynację procesu zgłaszania i uruchamiania zadań inwestycyjnych poprzez weryfikację poprawności danych, nadzór i koordynowanie kluczowych projektów własnych oraz prowadzonych przez inne jednostki organizacyjne O. Polska w zakresie bezpieczeństwa fizycznego, nadzór nad realizacją umów kosztowych z firmami współpracującymi, partnerami technicznymi oraz organizacjami branżowymi w zakresie realizacji usług w tym: ochrony fizycznej, instalacji oraz utrzymania systemów technicznej ochrony mienia. W okresie od 27 sierpnia 2019 r. pracodawca powierzył powodowi m.in.: opracowywanie analiz zagrożeń, dobór środków ochrony oraz kontrolę i ocenę poziomu bezpieczeństwa zasobów dla O. Polska, opracowywanie wymagań i zakresów dla nowych i modernizowanych instalacji systemów bezpieczeństwa osób, obiektów i urządzeń, nadzór nad tworzeniem i rozwijaniem narzędzi wspomagających kontrolę realizacji usług w zakresie ochrony osób, mienia i informacji, inicjowanie i nadzorowanie działań w zakresie oceny i pozyskiwania nowych rozwiązań technologiczno-organizacyjnych, monitorowanie rynku dostawców, współpracę z innymi obszarami (...) i Grupie O. w celu wypracowania spójnych i efektywnych kosztowo rozwiązań związanych z bezpieczeństwem, nadzór nad realizacją umów kosztowych z firmami współpracującymi, partnerami technicznymi

w zakresie realizacji usług koncesjonowanych ochrony fizycznej, monitoringu oraz usług konserwacji i napraw urządzeń/systemów zabezpieczenia technicznego. Wówczas przełożonym powoda był A. W. (2). Zasadne jest więc stwierdzenie, że powód jako kierownik wydziału zarządzania bezpieczeństwem obiektów i urządzeń miał również obowiązek dbania o dobro zakładu pracy zgodnie z regulaminem pracy dla (...) S.A. (art. 100 § 2 pkt 4) i miał obowiązek starannego działania w celu ochrony mienia pracodawcy.

Reasumując, za prawidłową, zdaniem Sądu Okręgowego, należało uznać ocenę materiału dowodowego dokonaną przez Sąd Rejonowy w zakresie ustaleń związanych ze wskazaną w wypowiedzeniu przyczyną nie dopełnienia należytej staranności, aby właściwie zabezpieczyć interes pracodawcy. Wbrew twierdzeniom powoda, nie tylko audyt oraz znajdujące się w aktach sprawy wiadomości e-mail wskazywały, iż powód współuczestniczył i był świadom konsekwencji przekazania zakupionych przez (...) 1000 szt. modułów W. firmy (...) do (...), przyjmował i negocjował w 2019 r. ofert (...) na wymianę czytników (...) na M./DESFire oraz montaż depozytorów skrytkowych z czytnikami M. bez zabezpieczonych na ten cel środków w budżecie. Mimo posiadania wiedzy w powyższym zakresie, jako doświadczony i długoletni pracownik, powinien był znać ryzyko i możliwe konsekwencje dla pracodawcy związane ze zmianą systemów zabezpieczenia technicznego, bowiem niewątpliwie należało to do jego obowiązków pracowniczych. Zeznania przesłuchanych w sprawie świadków J. L., A. W. (1), J. G. (1), Ł. G. (1) również to potwierdzały. W ocenie Sądu Okręgowego bezspornie okoliczności związane z brakiem działań po stronie powoda, jako kierownika Wydziału (...) i (...), a następnie eksperta ds. rozwoju bezpieczeństwa obiektów i urządzeń Wydziału (...) i (...), a w konsekwencji brak poinformowania pracodawcy o nieprawidłowościach, mogły doprowadzić do utraty zaufania do jego osoby, co uzasadniało rozwiązanie z nim umowy o pracę. Pracodawca może zasadnie wypowiedzieć umowę o pracę w ramach realizacji zasady doboru pracowników w sposób zapewniający najlepsze wykonywanie realizowanych zadań (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 października 1996 roku, I PRN 69/96, OSNAPiUS 1997, Nr 10, poz. 163). Ponadto, brak oczekiwanej przez pracodawcę dbałości, staranności i uwagi w wykonywaniu obowiązków pracowniczych uzasadnia wypowiedzenie pracownikowi umowy o pracę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 1997 roku, I PKN 419/97, OSNAPiUS 1998, Nr 20, poz. 598).

Konsekwencją uznania powyższych zarzutów za niezasadne był brak skutecznego zakwestionowania przez stronę powodową dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych w zakresie prawdziwości okoliczności stanowiących przyczynę wypowiedzenia. W tym zaś stanie rzeczy, zastosowanie przez Sąd Rejonowy przepisów prawa materialnego dotyczących wypowiedzenia umowy o pracę, tj. art. 45 § 1 k.p. i art. 30 § 4 k.p. należało uznać za prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że skarżone rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego było w pełni zasadne i odpowiada prawu zarówno pod kątem oceny materiału dowodowego, ustaleń faktycznych, jak i rozważań prawnych. Skarżący nie wykazał zasadności prezentowanej linii argumentacyjnej i nie przedstawił zarzutów mogących kwestionować wyrok Sądu Rejonowego wzruszyć. W toku postępowania nie doszło do nieważności postępowania, a przedmiot sporu został rozpoznany, nie zaistniała także konieczność uzupełnienia materiału dowodowego. Brak jest więc podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia w rozumieniu art. 386 § 2 i 4 k.p.c. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację powoda jako niezasadną, o czym orzekł w punkcie 1 wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego w drugiej instancji Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c., zasądając od powoda na rzecz pozwanej kwotę w wysokości ustalonej na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz. 1800 ze zm.).